

HÖSTHÄLSNINGAR

FRÅN

HAMREGÅRDEN

No 89

Ansvarig utgivare: Klas Gunnarsson, Hamregårdens direktor

2015



Sommar i skogarna kring Hamre 2015 Foto: Tulle Rönnmyr

JULLOVET!

Sommaren har gått och Hamregården har växt och blivit upprustad. Se efter då du kommer upp i vinter – vad är det som hänt sedan sist?

Nu väntar vi på att den milda färgrika hösten skall övergå i snörik vinter. På Hamre kan du räkna med snö och det är bra om man vill bygga åka pulka, snowboard, skidor eller kanske bygga en snögubbe. Det är lite av vad du kan göra på våra julläger under jullovet. Dessutom kan du som vanligt bada i poolen (som är varm och skön även då det är kallt ute), spela dig varm runt pingisbordet, träffa gamla och nya kompisar, laga mat, äta mat, spela teater, skotta snö, bära in ved, ja, allt möjligt kan du göra på Hamregården.

Så det är bara att *sända in din anmälan* via

www.hamregarden.se

eller till

hamregarden@bredband.net

och säga till dina kompisar att göra likadant.

Vi kommer säkert att få en del nya deltagare med på dessa läger och då är det förstås extra viktigt att du kommer med och skapar en bra stämning på deras första läger. Vi behöver stugchefer, kökschefer, lek och spelarrangörer samt en väldig massa trivselskapare.

Så välkommen på Jullägren och var med och starta lägeråret 2016 på Hamregården. Nu har vi hållit på sedan 1946, snart 70 år!

JULPYSSEL

Vill du vara med på vart mysiga Adventspysselläger? Var med och pynta Hamregården inför jul och nyår, ät pepparkakor, kura vid brasan då vinterstormarna viner, vargarna ylar och isbjörnarna brölar i fjärran.

**Ingen tvekan! Anmäl dig till
Adventspysselläget!**

Ur innehållet...

Klas har ordet **sida 2-3**

Lägerlistan **sida 4**

HAMREGÅRDEN OCH JAG

av Klas Gunnarsson

På hösten 1974 då jag gick i sjätte klass på Sunnerstaskolan dök en skäggig, icke-trådsman upp i vårt klassrum. Mannen visade sig vara präst och heta "Hampan" (ja, eller Olof, men det sa aldrig någon). Vi fick lyssna på när Hampan - prästen alltså - berättade målande om Hamregården. Det lät som ett paradiset! Hamregården låg ute i vildmarken, man fick bygga hus och överhuvudtaget känna att man gjorde riktiga och viktiga saker. Det som förvånade mig mest av allt han berättade var att de äldre killarna var hyggliga mot de yngre och att mobbning inte fick förekomma. Det var något nytt och det borde lockat mig och mina kompisar (vi var klassens nördar) men av någon anledning nappade vi inte på lägret vid detta första tillfälle. Vi kanske inte var äventyrliga nog - då!

Lyckligtvis hade många av killarna från Sunnersta åkt till Hamregården på sportlovet och kom hem så entusiastiska att klassen övertygades om att Hamre var rätta platsen för klassresan. På föräldramötet då det informerades om lägret, yttrade jag - lillgammalt - "jag har hört att det dricks cider däruppe". Jag hade hört om stugfesternas orgier. Kunde jag då ana att jag mindre än ett år senare, i Arstugan, skulle avnjuta en stugfest där förrätten bestod av rostbiff, huvudrätten av ett överflöd av dillchips och efterrätten av Odense-nougat skuren i stora tärningar. Nedsköljt med snökyld cider (det bör nämnas att cider då som nu var en läskedryck i tjugis flaska). Men nu går vi händelserna i förväg.

Vi for på klassresa och hade jättekul. Hampan tog oss med på utfärd och en gammal lägerkille berättade spökhistorier, "Gotlandspojkarna (numera känd som "röda ögon") och Kör-Johan. Jag var skräckslagen och fascinerad. Mot slutet av lägerskolan - i hörnet vid diskluckan i matsalen - frågade Hampan mig och min bästa kompis ("Klasarna" - vi heter bägge Klas) om vi inte ville komma med på ett vanligt Hamreläger.

I ett förklarar sken kan jag idag säga att detta var det första av tre möten på Hamregården som kom att forma min framtid. Vi kände oss sedda och i någon mening utvalda. Det tog trekvarts år, men till sportlovet 1976 kom vi upp till Hamre igen tillsammans med våra två ständiga kumpaner och upplevde Arstugan, funkjakt (då vi av någon anledning letade inomhus, i gamla Hålan där Pelle Rosenson visade sig bo), pulkarally och ett spex som imponerade storligen på oss. Och bäst av allt - det var inga stora killar som skrämde oss. Det var väl inte så att vi ständigt uppmärksammades av de äldre, men så ville vi knappast ha det heller. Men ingen var taskig, de hittade på lagom med roligheter, ... ja, det var som Hampan hade sagt! Och sedan, tillbaka i skolan, fanns det flera bland de "stora" grabbarna som visste vem jag var och som till och med uppmuntrade mig att fortsätta åka på läger.

Nu började ett nytt kapitel i mitt liv! Ett tidigt lägerminne var att jag fick vara med på Jubileumslägret 1976 och höra inspirerande festtal från frimurare och lägerveteraner. På kontoret finns en bild från detta läger, tagen av Rolf Gohs, där Hampan och jag skakar hand. Jag kände mig som fisken i vattnet och i nian tog det fart på allvar. Hampan delade på mig och mina närmaste kompisar och jag fick prova på att vara stugchef. Jag tog uppdraget på allvar och lärde mig snart att en spökhistoria var bästa sättet att få tyst i stugan i tid. Det blev lite av min grej, att berätta spökisar, och det har jag fortsatt med i alla år.

Mot slutet av 70-talet var vi en grupp som utgjorde ett riktigt järngäng. Vi gjorde många spex (bl. a "Jag, Claudius" i snabbversion, "Mannen på taket" med polisiära ljudeffekter från Hamres elorgel och en träffande parodi på dåtidens barnprogram). Vi fick även äran att uppföra jubileumspex 1979 inför hamreungdomar, biskopar, hornbergabor och frimurare. Det ansågs så viktigt att vi fick generalrepetera inför publik på Slitlägret någon månad tidigare. Våra framgångar uteslöt inte bottenapp som t.ex. experimentet med improvisationsteater, för att inte tala om teaterlägret som kunde slutat i stor osämja om vi inte kastats in i att köra skottkärror till verkstadsbygget. Ren arbetsterapi! På tal om skottkärror. Runt 1980 skedde flytten och uppförandet av Staffansgården (på det nu gamla stället) och då körde vi betong till grunden med skottkärror från Hamregården. Vi var stugchefer, ledde vilda skattjakter på Hornbergaberget, gjorde expeditioner till Nybodarna, åkte upp på städhelger, tillverkade tre hedniska asa-beläten där Östgården står nu (Hampan var en sann vän av religionsfrihet), - ja allt det där känns väl igen? Kanske inte det sista, får jag hoppas :)

Hampan brukade kategorisera en efter talanger. Förutom tidigare nämnda spökhistorieberättare, hamnade jag själv i facket "snäll stugchef, stugkollare och organisatör (av funkjakter)". Det var väl på gott och ont, mest gott, tycker jag. Mitt självförtroende stärktes betydligt under dessa år och jag byggde upp en vänkrets som i många fall består än i dag. Inte minst såddes fröet till det som med åren blivit min kristna tro, färgad av den evangeliska, naturvetenskapligt bejakande, kristendom som Hampan företrädde.

Ja, vi var så engagerade i Hamres ve och väl att vi till och med började oroas för gårdens framtid. Hampan hade för mycket att göra. Hur skulle det gå?

Nu skriver vi 1982 och det är dags för det andra viktiga mötet, det som avgjorde mitt yrkesliv. Jag läste civilingenjörsutbildningen i Uppsala, men var fortfarande med på många läger. Det var byggläger och vid den s.k. Kinesiska muren, mellan Hamre- och Arstugan mötte jag Hampan. Han stannade och sa "du är en sådan jag skulle kunna tänka mig som min efterträdare". Det var ett erbjudande. Jag funderade några dagar och sedan svarade jag ja. Det kanske inte var ett förnuftigt beslut av en tjugooåring, men jag älskade Hamregården (nu som då) och kunde faktiskt inte svara på annat sätt. Det fanns gott om tid att gå klart min utbildning och att förbereda mig för arbetet.

Jag låg lågt med efterträderskapet de första åren. Det fanns många av mina jämnåriga som fortfarande var aktiva och jag ville vara en i gänget. Dessutom hade jag studierna som tog sin tid. Via ett intressant examensarbete kom jag i kontakt med en forskningsgrupp på dåvarande Teknikum och påbörjade doktorandstudier. Men mycket av fritiden gick åt till Hamreverksamhet. Hampan hade börjat med tjejläger 1979, i liten skala, och jag brukade vikariera för Hampan på dessa läger. Det var ett bra sätt för mig att lära mig yrket men också en möjlighet att utveckla verksamheten. Som ni vet är det numera lika många tjejläger (ja, fler tjejläger, faktiskt). Sedan började jag sköta rekryteringen av nya deltagare i uppsalaskolorna, vilket var lika nervöst varje gång – ”kommer någon att anmäla sig?”

Nu är det år 1992 och på hösten installerades jag och Hamres blivande köksmästare Tomas Carlsson, Korven, i våra ämbeten vid en högtidlig ceremoni i Skattungbyns kyrka. Min tid som direktor började och jag bosatte mig i Hamrestugan. Vi jobbade på. Mina föräldrar, som byggt stuga i närheten, gjorde mycket arbete – ideellt – på Hamre. Hampan fanns med mesta tiden vilket var bra. Han gjorde sitt bästa för att hålla inne med goda råd och egna åsikter och det lyckades i allmänhet. Redan från början fanns dock svag ekonomi inbyggd i verksamheten. Hampan hade som präst lön från Kyrkan, men det hade inte Korven och jag, dessutom var vi två som skulle avlönas. Hampan hade under 80-talet samlat ihop en miljon för framtiden, men vid de flesta bokslut fick vi knapra på beloppet. Vi hade dock inkomster, stora egna läger, lägerskolor och konfirmationsgrupper och jag sökte varje år gamla och nya bidrag.

Fantastiskt nog har vi klarat oss genom alla år. När det såg mörkt ut första halvan av 2000-talet (vi hade medel att klara två, tre år till) sade Hampan som var pragmatiker att det bara var att köra för fullt tills pengarna var slut. Men så illa behövde det inte bli. Hamregården har klarat sig tack vare sparsamhet, ideella insatser, lägeravgifter, gåvor och bidrag. Vi har förstås haft en enorm hjälp från Frimurarebarnhuset, inte minst på senare år, då de bekostat de omfattande renoveringar på gården som Åke och Mikael Rosenson och Kurt Lindberg utfört, oftast i samarbete med lägerungdomar.

Det är mycket som hänt under alla mina år som direktor. När Korven slutade 1997, dök Ulla Stenfelt upp i hans ställe och vi har drivit Hamre sedan dess. Ulla och jag har verkligen kompletterat varandra och haft ett utmärkt samarbete under alla år. Samarbetat lika bra har jag gjort med vår vaktmästare Pelle Rosenson och vår webbredaktör Karin Wennås. En del nyskapande har skett men mesta tiden har gått åt till att hålla skutan igång. Vi har haft kul och många med oss, med massor med roliga aktiviteter: spökerier, parkbygget, konfirmationer, potatis-odling, grishus med grisar, sjöslag på branddammen, pluggläger, kvalitets-filmfestival, övernattningar i Pilkkalampinoppi, midnatts-gjutningar av allt från basketplan till sopstation, allsång på långgång...Ja, var och en har sin egen berättelse om lägren på Hamre.

Något jag är glad att jag verkat för är att vi skulle ha lika många tjejläger som killläger. Inte minst gällde det tjejläger, vilket förde prästen och läger veteranen Sven Bild tillbaka till Hamre som trogen konfirmationslärare.

Att bygga hus tillsammans är ett genialt sätt att föra människor samman och skapa gemenskap. Vi har alltid haft spännande projekt på gång och mitt stora bygge är förstas Oktogonen. I mitten av 90-talet hade vi besök av en teatergrupp som föreslog att vi skulle bygga en teater. Jag ritade en åttkantig byggnad, en oktagon. Hampan och jag åkte till byggnadsnämnden med ritning och ett frimärke med en oktogon lada och resten är historia. Detta Hamres mest omfattande byggprojekt har tagit tid - vi började 1999 – och det har till stor del handlat om pengabrist. Det har varit många byggtekniska problem att lösa som orsakat mig mycken möda och stort besvär: Armeringen och den långa gjutningen av golvet, resandet av de stora trästolparna och konstruktionen av takstolarna. Min ingenjörsexamen innefattar inte byggteknik men jag har fått lära mig hur man tar rätt på fakta. Det är så jag gjort, frågat snickare, arkitekter, böcker och händiga och engagerade ungdomar. Och det har funkat – det har tagit tid och möda, men det lyckades.

Hamregården betyder så mycket för så många och jag är lycklig och stolt över att ha fått förvalta och utveckla denna fantastiska verksamhet. Många gånger har jag oroat mig för pengabristen och ännu mer för att Hamre skall försvinna i konkurrens med andra fritidsaktiviteter. Det vore sorgligt, Hamre är en sådan bra idé. Men nu känns det som om framtiden är lite ljusare, gården är renoverad och även om antalet deltagare är lägre nu än för tio år sedan, har vi en trogen skara som förnyas år ifrån år.

Nu har vi byggt så mycket på gården att det kan vara läge att söka efter alternativa projekt – det finns förstas andra kollektiva verksamheter som ger liknande resultat som att bygga hus. Framtiden får utvisa vad Hamregården skall användas till.

Nu har jag emellertid kommit till den punkt då jag känner mig mogen att lämna över stafettpinnen. De senaste två åren har jag succesivt minskat min anställning på Hamregården. Sedan femton år tillbaka har jag deltidsarbetat som forskare, ett arbete som ökat i omfattning och nu omfattar heltid. Det har nu blivit för mycket att sköta två engagerande uppgifter. Ulla kommer från nyår att vara t.f. direktor och det finns ett par unga läger veteraner som redan arbetar på Hamregården. Själv stannar jag kvar i styrelsen. Har man vandrat i takt med Hamregården i fyrtio år är det svårt att helt sluta.

Undrar ni över det tredje livsavgörande mötet på Hamregården? Ja, det var det viktigaste av dem alla då jag för nio år sedan träffade min älskade hustru Karin på trappan till Hornberga kapell ...

KONFIRMATION PÅ HAMREGÅRDEN

Vill du bli en i raden av konfirmander på Hamre? Senast i somras var det en liten skara som konfirmerades i Hornberga kapell efter att ha läst under påsklägret och de tre bygglägren.

Är du intresserad, hör av dig till hamregarden@bredband.net eller via www.hamregarden.se

Undervisningen sker enligt Svenska kyrkans ordning och ansvarar gör teol. stud. Anna Åresten.



Foto: Tulle Rönnmyr

ÅRETS JULKLAPP

Vill du läsa Hampans bok om hur Hamregården startade? Mejla hamregarden@bredband.net och ange hur många exemplar du vill köpa samt ditt namn och din postadress. Sätt in 150 kr/bok på pg 647422-5 (Hamregården).

Den perfekta julklappen!

HAMRETIDNINGEN ANALOGT/ DIGITALT?

Hör du till dem som får denna tidning i pappersform? Själv tycker jag om att bläddra i en tidning med sidor av cellulosa, men det är klart att det på många sätt är bättre med en digital tidning. I stort handlar det om miljön och i hamreperspektivet om ekonomi, det kostar ändå några kronor att tillverka och sända iväg vår publikation. Tyvärr får vi rätt många returer trots att vi håller ordning på adressregistret. Så...

Om du kan tänka dig att få tidningen i pdf-format via epost – hör av dig med din e-postadress.

Om inte – Hamretidningen kommer som vanligt i pappersformat och sprider sitt viktiga budskap. /Klas

SÅ HÄR ANMÄLER DU DIG TILL LÄGER

Skicka din anmälan via formuläret på www.hamregarden.se

Har du svårt att betala lägeravgiften – hör av dig så ordnar det sig.

Haamregårdens motto är att *ingen skall behöva stanna hemma för pengarnas skull!*

LÄGERKALENDER VINTER 2015/2016

AdventsPysselFlickläger	4/12-6/12 2015	Riktpris 800 kr
JullovsPojkläger	2/1-6/1 2016	Riktpris 1.200 kr
JullovsFlickläger	6/1-10/1 2016	Riktpris 1.200 kr